

Τρία μονόπρακτα. (Θέατρον «Ἐθνικόν».)—Τὰ προϊόντα τῶν ποιητικῶν, θεατρικῶν, φιλολογικῶν γενικῶς διαγωνισμῶν εἶναι πάντα σχεδὸν ἀσήμαντα. Ὡστόσο ἀπὸ τὰ τρία μονόπρακτα ποῦ βραβεύτηκαν στὸν περσινὸ διαγωνισμὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων (ἑπαθλο Σαββίδη) καὶ παίχτηκαν τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ νέου χρόνου, ἡ «Μιά νύχτα στὸ χάνι» τοῦ κ. Ἀντιόχου Κυπρούλεοντος (β' βραβεῖο) εἶναι ἔργο μὲ ἀρκετὰ σκηνικὰ προτερήματα καὶ μὲ κάποια ποιητικὴ πνοή. Ἡ ὑπόθεσίς του κοινή, ἀλλὰ γι' αὐτὸ καὶ πρὸ ἀξιέπαινη ἢ καλὴ θεατρικὴ κατασκευὴ του. Στὸ κοινὸ καὶ τὸ χιλιοειπωμένον φαίνεται ἡ ἀτομικὴ ἰκανότης. Καὶ ὁ κ. Κυπρούλεων ἔδειξε μίαν ἀτομικὴ ἰκανότητα μὲ τὸν καλὸν διάλογον τῶν προσώπων του, τὴν ἀπλή ἀλλὰ καὶ προσεκτικὴν πλοκὴν τοῦ μύθου του καὶ κυρίως μὲ τὸ καλὸν δέσιμον τοῦ συνόλου. Ἡ «Μιά νύχτα στὸ χάνι» δὲν εἶναι βέβαια κάτι ἐξαιρετικόν, εἶναι ὅμως κάτι πολὺ παρουσιάσιμο.

Τὰ δύο ἄλλα μονόπρακτα, ἡ «Παραμονὴ Πρωτοχρονιάς» τῶν κ. κ. Κ. Βελμύρα καὶ Χάγηρ Μπουφίδη (α' βραβεῖο) καὶ ὁ «Κατάδικος» τοῦ κ. Ἀντ. Χατζηαποστόλου (α' ἔπαινος), εἶναι περισσότερον ἀπόπειρες παρά ἔργα. Καὶ τὰ δύο, ἰδίως ὁ «Κατάδικος» χάραξαν πολὺ περισσότερα πράγματα καὶ μπορούσαν νὰ γίνουν οὐσιαστικώτερα.